

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.057 van 30 januari 2015
in de zaak A. 214.767/XIV-36.198**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ronald Fonteyn
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 rue de Florence 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 januari 2015, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 135.053 van 15 december 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 januari 2015 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Zoals verzoeker in het eerste middel zelf aanvoert, werd artikel 27
van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004
betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de

burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, omgezet in het Belgische recht. Verzoeker kan zich dan ook niet langer rechtstreeks op die bepaling beroepen. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Luidens artikel 43 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) volstaat een verwijzing naar een strafrechtelijke veroordeling op zich niet om een familielid van een burger van de Unie het verblijf te weigeren. Maar zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht vaststelt, wordt in de aanvankelijk bestreden beslissing niet alleen verwezen naar verzoekers veroordeling, maar ook naar “de aard, de ernst en de recentheid in de tijd van de feiten” om te besluiten “dat het persoonlijk gedrag van betrokkene (nog steeds) een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook op wettige wijze besluiten dat “het niet kennelijk onredelijk is om een vreemdeling die recentelijk veroordeeld werd voor ernstige strafrechtelijke feiten te beschouwen als een gevaar voor de samenleving”. Verzoeker maakt geen schending van artikel 43 van de vreemdelingenwet aannemelijk. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond. Omwille van de hierboven aangehaalde motivering is de door verzoeker voorgestelde prejudiciële vraag niet dienstig voor de oplossing van het geschil.

Verzoeker heeft de schending van het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en als algemeen rechtsbeginsel niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en vermag dit niet voor het eerst te doen in de graad van administratieve cassatie. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk en om die reden moet ook niet worden ingegaan op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams